

OKÓLNIK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 lipca 1961 r.

w sprawie finansowania kosztów usuwania szkód wywołanych zdarzeniami o charakterze losowym w nie podlegających obowiązkowi ubezpieczenia obiektach majątku trwałego przedsiębiorstw.

W związku z przepisami uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych i ich zjednoczeń objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 91, poz. 411) i przepisami § 18 zarządzenia nr 18 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1961 r. w sprawie zasad realizacji i zmian w planie inwestycyjnym na rok 1961 (Monitor Polski Nr 13, poz. 69 i Nr 28, poz. 134) oraz wobec zgłaszanych wątpliwości co do źródeł i sposobu pokrywania kosztów usuwania szkód w nie podlegających ubezpieczeniu obiektach majątku trwałego — zgodnie z uchwałą nr 1 Prezydium Rządu z dnia 3 stycznia 1951 r. w sprawie ubezpieczenia środków trwałych przedsiębiorstw przemysłu państwowego oraz przedsiębiorstw i jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr A-4, poz. 47) wyjaśnia się, co następuje:

1. Usunięcie szkody w obiektach majątku trwałego przedsiębiorstwa wywołanej zdarzeniami o charakterze losowym (pożarem, huraganem lub powodzią) następuje przez doprowadzenie uszkodzonego obiektu do stanu sprawności technicznej (produkcyjnej lub usługowej), jaką obiekt posiadał przed uszkodzeniem, w drodze dokonania remontu lub inwestycji.

2. Jeżeli do usunięcia szkody, o której mowa w ust. 1, wymagane jest poddanie uszkodzonych obiektów remontom, których zakres według kryteriów określonych w przepisach o systemie planowo-zapobiegawczych remontów kwalifikuje się do remontów bieżących, przedsiębiorstwo finansuje koszty usunięcia szkody ze środków obrotowych w ciężar strat nadzwyczajnych. Jeżeli szkoda, o której mowa, przybrała znaczne rozmiary, przedsiębiorstwo może zwrócić się do jednostki nadrzędnej o udzielenie dotacji na pokrycie niedoboru środków obrotowych wywołanego stratami nadzwyczajnymi, o których mowa, z funduszu rezerwowego zjednoczenia. Dotacje te mogą być udzielane zaliczkowo w ciągu roku na podstawie zestawienia poniesionych strat.

3. W razie gdy do usunięcia szkody wymagane jest poddanie uszkodzonego obiektu majątku trwałego remontowi ka-

pitalnemu lub dokonanie inwestycji kwalifikujących się do inwestycji własnych przedsiębiorstw, przedsiębiorstwa pokrywają związane z tym nakłady ze środków przewidzianych na finansowanie inwestycji i remontów kapitalnych (fundusz inwestycyjno-remontowy). W razie braku wolnych nie zaangażowanych środków na ten cel przedsiębiorstwo może zwrócić się do właściwego oddziału banku o udzielenie antycypacyjnego kredytu bankowego w trybie przewidzianym w § 18 zarządzenia nr 18 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1961 r. w sprawie zasad realizacji i zmian w planie inwestycyjnym na rok 1961 (Monitor Polski Nr 13, poz. 69 i Nr 28, poz. 134). Udzielony kredyt podlega spłacie z funduszu inwestycyjno-remontowego przedsiębiorstwa. Środki na spłatę kredytów powinny być zapewnione w drodze udzielenia na ten cel dotacji z funduszu rezerwowego zjednoczenia lub w drodze dystrybucji funduszu amortyzacyjnego pozostawionego do dyspozycji przedsiębiorstw w trybie przewidzianym w § 19 ust. 4 uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych i ich zjednoczeń objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 91, poz. 411).

4. W razie gdy do usunięcia szkody wymagane jest dokonanie inwestycji zakwalifikowanej do inwestycji zjednoczeń, przedsiębiorstwo zwraca się do banku finansującego inwestycje o udzielenie kredytu w trybie § 18 zarządzenia nr 18 Prezesa Rady Ministrów powołanego w ust. 3. Uzyskany kredyt podlega spłacie ze środków przewidzianych na finansowanie inwestycji zjednoczeń. Środki na spłatę kredytu, o którym mowa, jednostki nadrzędne zapewniają w drodze dokonania odpowiednich zmian w planie inwestycyjnym. Jeżeli spłata kredytu nie zostanie zapewniona w roku, w którym został zaciągnięty, jednostki nadrzędne są zobowiązane do zapewnienia środków na jego spłatę przy ustalaniu wskaźników dotyczących planów rocznych zainteresowanych przedsiębiorstw na rok następny.

Minister Finansów: *J. Albrecht*